

Zwitserland aan de Noordzee

Groep 3. Leefbaarheid

Inleiding

Nederland is een polderland. Letterlijk en figuurlijk: we zijn continu in gevecht met het water en voeren dat gevecht gezamenlijk, door met elkaar te praten en gezamenlijk tot besluiten te komen. We zijn wereldberoemd vanwege onze strijd tegen het water én vanwege onze manier van overleggen. Nederland: Polderland.

De wereld verandert. Er gebeurt heel veel. Klimaatverandering, oorlog, energiecrisis, problemen met woningbouw, CO2-uitstoot, verkeersopstoppingen, infrastructuur onder druk, virussen, aardbevingen en een aanzwellende stroom vluchtelingen. Een kluwen van problemen die we niet ontwarren door te polderen. Ieder probleem op zich kunnen we oplossen, de vervlechting ervan maakt dat we onze traditionele aanpak moeten durven loslaten. Om Einstein (en vele anderen) te citeren: “als je doet wat je altijd deed, krijg je wat je altijd kreeg”.

Wat hebben we nodig? Een Langetermijn-visie, Leiderschap, Licht, Lucht, Lef, kortom: *Leefbaarheid*. Nu en in de toekomst!

Om de leefbaarheid in Nederland veilig te stellen zijn besluiten noodzakelijk. Stevige besluiten.

Mogen we dromen?

Ja, we mogen dromen. Van landen die eruit zien als een sprookje. Keurig aangeharkt. Waar duidelijk is wat natuur is, waar gewoond wordt, waar landbouw is gesitueerd, waar recreatie en het land beschikt over een degelijke infrastructuur. Een land waar het Zwitserleven gevoel domineert: Zwitserland dus. Een land waar de uitkomst van het referendum bepalend is en waar ook wel degelijk regionaal besloten wordt.

Leefbaarheid door stoere besluiten

Zo komen we bij het beeld van Zwitserland aan de Noordzee. Het gaat ons om de metafoor, niet om een heiligverklaring of een ideaalbeeld. Zwitserland is een keurig aangeharkt land waarvan duidelijk is wat er in welke gebieden gebeurt. Waar wonen we? Waar recreëren we, waar zit de industrie, waar bewerken we het land, waar laten we de natuur de natuur? Met polderen komen we er in Nederland niet uit. Daarvoor is de opstelsom van problemen te omvangrijk. Daarvoor zijn de belangen te veel divers en teveel in aantal. Om de leefbaarheid van Nederland in zijn geheel en Zuid-Holland in het bijzonder veilig te stellen zijn de volgende besluiten noodzakelijk:

Beslispunt 1.

Neem het initiatief de verantwoordelijkheid voor de inrichting van Nederland neer te leggen bij de Rijksoverheid. Het belang van een leefbare inrichting is per definitie een vraagstuk dat de provinciegrenzen overstijgt.

Beslispunt 2.

Stel een financieel compensatiemodel op voor de verkoop van grond en de (her-)inrichting van de infrastructuur.

De gekozen inrichting leidt hoe dan ook tot grootschalige herverdeling van land en dat heeft grote financiële consequenties.

Tot slot: Zuid-Holland is de meest waterrijke provincie van Nederland. De zeespiegel stijgt en de bodem daalt.

Beslispunt 3.

Teken (met inachtneming van landelijk vastgestelde kaders) de kaart van Zuid-Holland waarop is aangegeven waar: wordt gewoond/kan worden gebouwd, waar ruimte is voor de agrarische sector, waar ruimte is voor industrie, voor natuur en voor recreatie, stel deze vast en zie toe op de naleving van de vastgelegde afspraken.

Beslispunt 4.

Stel (eenvoudig leesbare en hanteerbare) kaders op voor: het bouwen in de stad (bijv. hoogte) en op het platteland (bijv. bebouwd oppervlak per km², bedrijventerreinen, natuur en recreatie, agrarisch gebied (bijv. biodiversiteit en uitstoot CO₂), stel deze vast en zie toe op de naleving ervan.

Beslispunt 5.

Bevorder de totstandkoming van beleid om tijdig en adequaat in te spelen op de waterproblematiek in de provincie.

Al is het maar om te voorkomen dat Zwitserland echt aan de Noordzee komt te liggen....